

O banki „Sloveniji“.

V nekterih listih brala se je notica, da je glavni ravnatelj podpredsedniku banke izročil obširno spomenico, v kateri nasvetuje neobhodno potrebne preuredbe, da mora banka propasti, ako se ne izvršijo te preuredbe i. t. d.

Ker pa vse to še premalo efekta (učinka) nareja, zatorej mora še priti na vrsto strašna vest, da je od vplačanega kapitala od fl. 340.000.— le še fl. 42.000.— v bankini blagajnici, vse drugo se je malo-pridno potrošilo. Ker imajo take novice hudobni nalog, iznemiriti delničarje banke, begati one, ki hočejo pri banki zavarovati svoje imenje in končno v nič spraviti narodni zavod, torej smo dolžni, ob kratkem priobčiti o pravem stanju banke nekatere resnice, ki bodo gotovo pomirile občinstvo.

Da se tukaj ne bomo spuščali v daljno razkladanje, se ob sebi razume, to bode storila vestna bilanca (alj pobot), ki se bode koncem tega leta priobčila. Brž na polne usta hočemo povedati, da so po raznih listih navedene številke fl. 340.000.— kapitala in fl. 42.000.— ostanka popolnoma neresnične.

Resnica je pa, da celo premoženje banke v gotovini, v hišah, v pohištvu v Ljubljani ino pri podružnicah, v tirjatvah pri pozavarovalnih društvih, podružnicah, agentih in v menjicah presega vplačani delnični kapital.

Prirastek premoženja po tej poti se pa lahko razvidi po izkazih, ki jih bode ravnateljstvo vsaki mesec po slovenskih listih razglaševalo. Zadnji izkaz 31. oktobra je pa ta-le: število polic 14.062, zavarovani kapital 43.577.921 fl. Čiste premije je ostalo fl. 276.423 kr. 8.

Ti resnični razlogi bodejo občinstvo prepričali, da denarni stan banke ni tako črn, kakor ga hočejo malati blagodušni prijatelji. Res je, da ima vsako zavarovalno društvo, preden se ustanovi in začneja delovanje, jako velike stroške in tudi „Slove-

nija“ ni bila brez njih, a brez stroškov ni nobena trgovina, brez takih bi ne imela danes banka fl. 276.423 kr. 8 čiste premije, kar so pravi dohodki banke. Velike stroške napravilo je banki vstanovljenje podružnic v Pešti, Pragi, Trstu in na Dunaji.

Splošnja organizacija, nastavljanje agentov po teh deželah, plača uradnikov, tiskovine so neobhodne potrebščine, a vse to stane denarja, in če se je tukaj preveč potrošilo, so temu krivi oni gospodje, katerih glasila zdaj vedno črnijo in spodkopavajo banko, ki so pa takrat, ko so bili oni na krmilu, našli vse v najboljšem redu.

Takim stroškom zanaprej v okom priti, mogla je biti prva skrb in že so se zdatno zmanjšali stroški na Dunaju, v Pragi in v Ljubljani.

Da se pa take važne preuredbe ne izvršijo na hip, to bode vsak nepristranec sprevidil. Znano je pa tudi celemu svetu, da imajo enaki zavodi, posebno pa zavarovalnice zaradi velike konkurence v časnikarstvu mnogo nasprotnikov, in slišati morajo takih psokv tudi zavodi, ki imajo milijone na razpolaganje. Da se pa taki hudobni glasi raztrosijo v domačem časnikarstvu, to mora vsakega pravega domoljuba boleti v dnu srca. Ali se to pravi pospeševati narodno blagostanje, če se sumniči, obrekuje, laže, in kot nepošteno djanje svetu objavlja trud in poštena delavnost v prid ubozega naroda? In cilj in konec je v prvi vrsti vendar le, pospeševati blagostanje slovenskega naroda s tem, da se mu deli denarna pomoč v nesreči požara ali smrti.

Naj bi te male a resnične vrstice pomirile one rojake, ki vedó ceniti veliko težavo izdatnega napredka v prvoletnem delovanju takega zavoda; — naj bi pa tudi pri nasprotnikih vsaj toliko pripomogle, da si poiščejo zanaprej le resničnih virov, in ne bi trpel neopravičene škode po daljnem enakem postopanju celemu narodu v korist vstanovljeni zavod.